

Проголошення української республіки.

На площі Б. Хмельницького.

9 листопада город Київ святкував велике свято—проголошення Української Народньої Республіки.

На площі Б. Хмельницького о 1 годині дня зійшлись майже усі військові частини гор. Києва з жовто-блакитними та червоними прапорами. Прибули теж дві сотні українських козаків з Кубані та легка артилерія. Крім великої сили народу, взяли теж участь робітники залізнодорожних майстернь з червоними та українськими прапорами, студенти Народнього Університету зі своїм прапором, учні середніх і народніх шкіл, а також діти з біженських захистів.

Уся площа на якій стоїть пам'ятник Б. Хмельницького, площа перед Михайловським монастирем, та всі сусідні вулиці залпті народом. Порядок беруть кінні міліціонери.

Перед самим пам'ятником площа пуста, вільна од народу. Вона призначена для Генеральних Секретарів, членів Центральної Ради та для духовенства. В 2 години з'являється голова Центральної Ради *Грушевський*.

Зійшовши з автомобіля М. Грушевський в товаристві офіцерів штаба, обійшов стройні колони вояцтва, котрі взяли на караул.

Із собору св. Софії виходить 30 пар священників та 5 єпископів. Зазвонили в Софійському соборі та в Михайловському монастирі усі дзвони. Заграли оркестри „Коль Слави!“

Коли процесія духовенства спинилась на місці, де мало правитись молебствие, голова Центральної Ради Грушевський звернувся до народу з промовою, в якій зазначив всю урочистість і важливість моменту. Після промови Грушевського Генеральний Секретар по продовольчим справах М. Ковалевський прочитав Універсал Центральної Ради.

Народ кілька раз перебивав читання Універсалу вигуками „Слава!“.

Після молебствія архієпископ Алексій звернувся до народу з словом, в якому одмітив стаждання України і воскресіння її до нового життя.

Залунала „Слава Українській Народній Республіці“, а оркестри заграли гимн „Ще не вмерла Україна“. Генеральний секретар *Петлюра* в товаристві командуючого округом *Павленко*, голови „Морської Генеральної Ради“—*Лотоцького*, коменданта Києва—генерала *Цицювича* та французьких, англійських і румунських консулів і місії обходить все військо, яке стоїть „струнко“—під караул. Цікавіше військові частини пройшли парадним маршем перед Генеральним Секретаріатом та чужеземними гостями.

Першим пройшли українські юнкери, потім представники Донських козаків. Коли Донці зрівнялись з генеральними секретарями, представник Донського козацтва сказав:

„Донські козаки вітають вільну Україну: „Нехай живе Українська Рародня Республіка!“ Генеральний секретар *Петлюра*, а за ним і весь народ одповів: „Слава Донцям!“

Пізнійше пройшов перший український полк Георгієвських кавалерів, далі полк Богданівців, курінь ім Т. Шевченка Київські дружини, артилерійський дівізіон дві сотні Кубанських козаків яких народ вітав з надзвичайною радістю, далі перший запасний український полк, понтонери, зустрінуті гучним „Слава!“ полк Полуботковців, бойовий курінь українських соціялістів революціонерів, Київське вільне козацтво (бувша „красна гвардія“).

Генеральний секретар *Петлюра* вітав усіх окликом „слава“, а народ повторяв цей оклик.

О 4 годині парад закінчився, але ще довго послых згук „Слава“, яким провдив народ українське військо по головним вулицям Київа.
